

Presca de posició co

El País Valencià està en joc. No en va és, després d'Andalusia, el segon gran feu del Partit Socialista Obrer Espanyol (PSOE). Això no escapa al Partit Popular (PP), que amb tota la maquinària pre-eleccional en marxa, adapta la seua estratègia desestabilitzadora a cada territori de la manera més adient. I l'anticatalanisme ferotge desfermat per la dreta espanyola no té solament una ona expansiva dirigida calculadament al País Valencià, sinó que també compta en el seu haver amb un capítol específic de desgast socialista en aquesta zona. A hores d'ara ja es pot afirmar que no hi ha ni cartes amagades ni cares en les ombres.

Cal afegir una novetat dins d'aquesta mobilització de la dreta més reaccionària. Una novetat que no és casual, i que és la sincronia establerta recentment entre el diari madrileny *Abc* i el valencià *Las Provincias*. Dos diaris que no es priven de fer pública dia rere dia una borratxera anticatalana incontrolada. "Es aquesta sincronia —afirma l'economista i traductor Gustau Muñoz, portaveu de la plataforma País Valencià i Democràcia— allò que connecta perfectament amb la dreta valenciana; i d'altra banda, aquest òrgan d'opinió valenciana desplega, aprofitant una tradició de cosa neutra, que sempre ha entrat a casa, un nivell de matís, de detall i de persones cada vegada més ric que no solament el fa perillós, sinó que el converteix en un cas únic".

D'un costat, el pacte de governabilitat entre el PSOE i Convergència i Unió (CiU) serveix a tots dos mitjans de comunicació per acusar el president de la Generalitat valenciana, Joan Lerma, d'estar "segrestat" pel nacionalisme català. I de l'altre costat, l'homologació dels certificats i títols de coneixements valencians, amb els corresponents de les Illes Balears i de Catalunya, aprovat per la Generalitat valenciana el passat 16 d'agost, i fet públic pel conseller d'Educació, Joan Romero, quatre dies després, ha il·luminat el cordó umbilical que uneix el president del PP valencià i candidat autonòmic, Eduardo Zaplana, i María Consuelo Reyna, directora de *Las Provincias*.

"Profunda preocupació". La reacció a duet de Zaplana i de Reyna, i per extensió d'Unió Valenciana (UV), oposant-se obertament a les homologacions dels títols de valencià, ha fet que tots aquells sectors socials que havien entrat en una semi-letargia propiciada precisament pel consens establert de

La reacció del Partit Popular i d'Unió Valenciana davant l'homologació de títols de valencià per part de la Conselleria d'Educació, ha donat peu a tot un seguit de campanyes cíviques dirigides a aturar la involució cultural del País Valencià. El 9 d'Octubre s'inicia un procés pre-eleccional marcat, sobretot, per la pressió social.

facto envers el tema de la llengua hagen sentit, de manera simultània, la necessitat de reaccionar. Reactivar-se, al cap i a la fi, i reactivar la societat civil valenciana contra allò que consideren una "agressió". I ha estat el 9 d'Octubre, per proximitat temporal, la data escollida per iniciar les campanyes cíviques engegades per diverses organitzacions i col·lectius del País Valencià. Campanyes que fan palesa, en paraules de Muñoz, la "profunda preocupació" que ha despertat una dreta "incapaç de donar una perspectiva civilitzada" per tal de "configurar-se com una cosa presentable davant la societat". El portaveu de País Valencià i Democràcia entén que aquest rebuig generalitzat provocat per Eduardo Zaplana "no és casual".

El proppassat divendres, dia 30 de setembre, el president d'Acció Cultural del País Valencià (ACPV), l'escriptor Joan F. Mira presentava oficialment a l'Ateneu Mercantil de València el Bloc de Progrés Jaume I i la campanya de caire cultural i cívic que pretén realitzar aquesta plataforma arreu del país entre els dies 9 d'Octubre i el 25 d'Abril de 1995. La campanya, la imatge corporativa de la qual correspon al dibuixant alcoià Toni Payà, té com a lema "Per a guanyar el futur" i compta amb tres eixos d'actuació paral·lels per establir unes bases i rearticular la societat valenciana. "Es tracta —segons un destacat membre del Bloc— de centralitzar i focalitzar les diverses guerretes que fins ara es troben disperses".

El primer eix és l'intel·lectual i es desenvoluparà per sectors que inclouran des de l'església fins a la taronja, passant per la dona, el dret i tot un ventall de temàtiques que abraçarà l'amplitud de la societat. El segon eix de la Campanya Jaume I és el popular, i tractarà de traslladar aquesta iniciativa a una estructura local i comarcal arreu del País Valencià. El tercer i últim eix és el comunicatiu, i en aquest terreny la voluntat del Bloc de Progrés és de doble vessant quant al ressò de la campanya; d'un costat, hi ha els grans mitjans de comunicació, i de l'altre, els mitjans d'àmbit local i comarcal.

Amb el lema "Sí al valencià, Sí a la tolerància" tindrà lloc el dissabte vinent, dia 9 d'Octubre, a les 12 hores del migdia, una festa organitzada pel Bloc de Progrés Jaume I. Tot just una hora abans, aquesta plataforma ha convocat un homenatge al Penó de la Conquesta a la Plaça de la Verge, a València. Es dona la circumstància que a la mateixa hora i

---

tra la irracionalitat

al mateix lloc, el Grup d'Acció Valencianista (GAV), encapçalat per l'ultradretà Juan García Santandreu, ha convocat una xiulada contra l'homologació dels títols de valencià aprovada per la Generalitat valenciana. Eduardo Zaplana ja ha fet públic el seu suport moral a aquest acte i Vicent González Lizondo ha confirmat que hi assistirà.

Mariscal, a la sueca. El dibuixant Xavier Mariscal dissenya a hores d'ara el material gràfic que acompanyarà tota la campanya del Bloc

A l'esquerra, el cartell del Bloc de Progrés Jaume I. Amb el lema "Per a guanyar el futur", aquesta plataforma inicia una campanya de caràcter cultural i cívic arreu del País Valencià que comença el proper 9 d'Octubre i acabarà el 25 d'Abril de 1995.

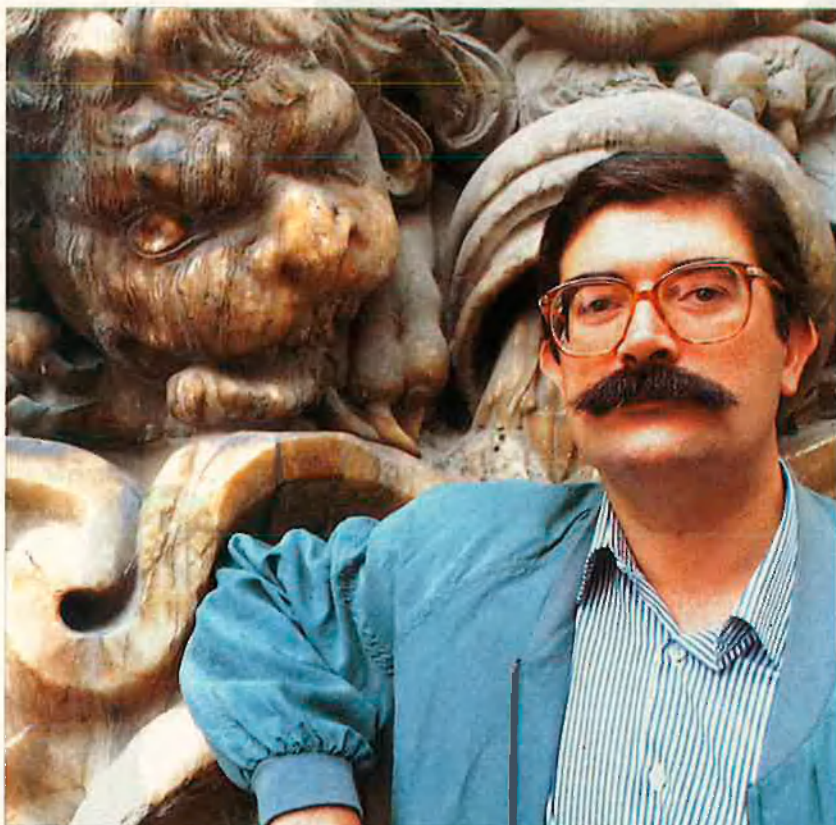
de Progrés. El logotip, cartells, adhesius i tot allò que se'n derive es basarà en criteris molt semblants als que va seguir Mariscal a l'hora d'elaborar tota la campanya electoral del Partit Socialdemòcrata suec, que va guanyar recentment les eleccions i que va portar Ingvar Carlsson de nou a la presidència del país escandinau.

El proper dimecres, dia 5 d'octubre, la plataforma País Valencià i Democràcia celebrarà una reunió constitutiva, on es discutiran les bases al voltant d'un document de reflexió, i on es decidiran les dates per portar a terme les corresponents presentacions públiques i s'elaborarà un manifest de principis. La idea d'aquest col·lectiu format, entre d'altres, per Gustau Muñoz, Vicent Ventura, Francesc Pérez Moragon, Vicent Alonso, Toni Mollà i Alfons Cervera, és recuperar l'esperit

Joan F. Mira. El president d'Acció Cultural del País Valencià va presentar la plataforma Bloc de Progrés Jaume I.

Vicent Esteve. El secretari general del STE-PV diu que Eduardo Zaplana planteja allò que ni Fraga voldria per a Galícia.

de l'Assemblea d'Intel·lectuals, Professionals i Artistes del País Valencià de finals del anys setanta i inicis dels vuitanta. Es tracta, segons Munoz, de "dir coses i de trencar la dinàmica de passivitat i de silenci i d'evitar que s'ocupen espais d'opinió de manera tan aberrant". La recerca dels mínims comuns denominadors dins de l'àmbit cívic és l'objectiu principal, sense entrar en contraposició amb els partits polítics, sinó establint un diàleg amb aquests. En qualsevol cas, Munoz assegura que "tot i que l'espai polític, en campanya electoral, correspon als partits polítics, si l'alternança política es dona, això serà el principi d'un moviment que dirà per on no estem disposats a passar".

Deu anys després de l'aprovació de l'Estatut, amb una societat valenciana més rica, no hi ha res garantit, opina el portaveu de País Valencià i Democràcia. Això no vol dir, afirma Munoz, que la dreta "ho tinga fàcil, en cas de guanyar, per tirar endavant aquests retrocessos en el tema del país, la llengua i la cultura". La principal preocupació d'aquest grup d'opinió és la possible generalització a la resta del país del que passa actualment a l'Ajuntament de València, perquè opinen que hi ha massa coses en joc. La campanya d'aquesta plataforma preveu actes públics i manifestos, entre d'altres activitats, en un espai de temps que va des del 9 d'Octubre fins a les eleccions municipals i autonòmiques del 95. "I després ja veurem", diu Munoz. L'endemà depèn, sobretot, dels resultats electorals.

Qüestió de prestigi. Tampoc li ho posarien fàcil a la dreta des de sectors professionals universitaris. El Col·lectiu Joan Lluís Vives, té, entre els seus objectius, segons Vicent Martínez Sancho, "desemmascarar el joc brut del PP". Es parteix de la premissa que el PP, en cas d'assumir el poder, es desvincularia totalment del sector intel·lectual. En qualsevol cas, Martínez Sancho veu difícil que la dreta valenciana aconsegueixca adeptes del món universitari, perquè "és una qüestió de prestigi professional i individual i això és per a tota la vida". Integren el col·lectiu, a banda de Martínez Sancho, l'ex-rector Ramon Lapiedra, el conseller de Medi Ambient Emèrit Bono, Josep Pitarch, Antoni Aucejo, Antoni Martínez Andreu, Àngel Llàcer, Joaquim Donat, Josep Ros i Josep L. Blasco, entre d'altres. Tot i l'heterodòxia d'aquest grup professional, la dreta valenciana ho té difícil per a alinear el món intel·lectual, encara que algunes veus de la universitat asseguruen que "alguns es poden vendre per diners, però això seria anecdòtic".

Sense eixir del món universitari, també les diferents organitzacions estudiantils de totes les universitats del país han constituït la Co-

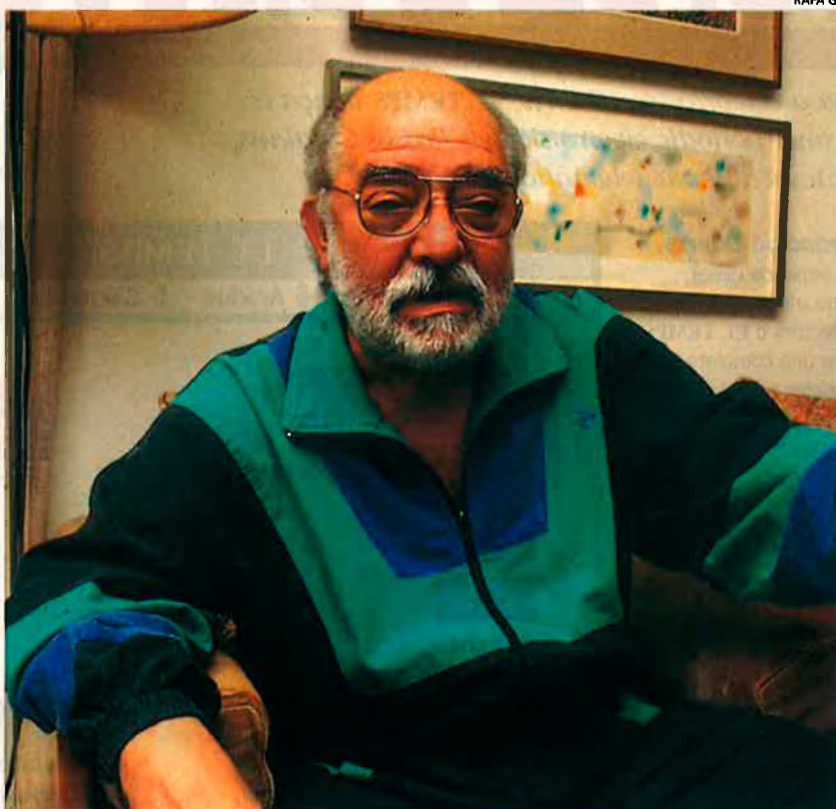
ordinadora d'Estudiants del País Valencià. La Coordinadora iniciava el seu currículum en aquesta campanya el passat 21 de setembre amb la difusió d'un comunicat on donaven suport a l'ordre d'homologació de títols perquè "resol una situació anòmala", i perquè és un pas més cap al "reconeixement legal de la unitat de la llengua catalana i millora el nostre futur professional".

Però si hi ha algú especialment legitimat en l'espectre professional valencià per a celebrar la resolució de la Conselleria d'Educació, aquest és el Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament del País Valencià (STE-PV), perquè es tracta d'una antiga i constant demanda d'aquesta organització, conjuntament amb els sindicats homònims de les Illes i el Principat. Però el STE-PV, sindicat majoritari en el camp de l'ensenyament, encara en vol més. En aquest sentit, va arribar a un acord amb FETE-UGT i FE-CC OO, el passat 4 de desembre de 1993, durant el I Congrés de l'Escola Valenciana, per tal de traure la recuperació del valencià de "l'àmbit de privilegi" que és la primària dins de l'escola pública i promoure'n l'ús fora de la política educativa. És per això que s'iniciarà, en breu, una campanya dels tres sindicats per portar la normalització al món laboral, al voltant de la idea inicial, no definitiva, d'"El valencià dona treball, usa!".

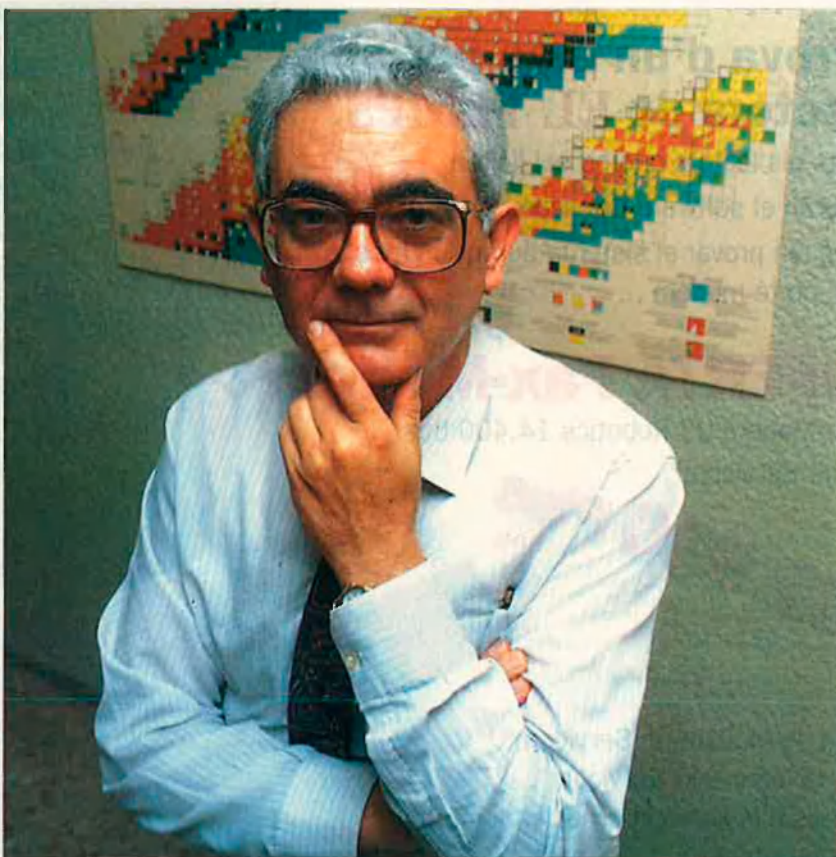
Vicent Esteve, secretari general del STE-PV, opina que la demanda d'Eduardo Zaplana sobre la voluntarietat de la llengua en el món educatiu, significa que "o bé no sap què suposa això des del punt de vista de la política educativa en l'àmbit autonòmic i estatal o bé vol trencar el consens en què es basa la Llei Orgànica General del Sistema Educatiu (LOGSE), que atorga un caracter igualitari de cooficialitat a totes les llengües de l'estat". I encara més, Zaplana passa per damunt del caràcter d'obligatorietat que estableix l'Estatut i per damunt de la reforma educativa, que ha dissenyat un projecte general curricular que arreplega la cooficialitat de les llengües i sobre la qual es basa el disseny desplegat per la Generalitat valenciana.

Les conseqüències en cadena de rebaixar el valencià a matèria voluntària educativa passen, segons Esteve, per respondre a la pregunta de què fem amb el professorat de valencià. "Això significaria -afirma el secretari general del STE-PV- un trencament enorme de la comunitat educativa, basada en la convivència entre professors, entre professors i alumnes i entre professors i administració, aspecte aquest que no tan sols es contradiu amb l'Estatut, sinó que no se'l planteja ni Manuel Fraga per a Galícia, ni Gabriel Canellas per a les Illes Balears, per una senzilla qüestió de responsabilitat política".

Joan Marí

Vicent Ventura. El periodista és un dels membres fundadors de la plataforma d'intel·lectuals 'País Valencià i Democràcia'.

Vicent Martínez Sancho. Com a membre del Col·lectiu Joan Lluís Vives, veu difícil que la dreta trobe adeptes en el món universari.